

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010159
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4622010159.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanej Z. R. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30.11.2022 sp. zn. 1T/28/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 28.03.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej Z. R., rodenej N., narodenej XX.XX.XXXX
z a m i e t a ,
pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany horeuvedeným rozsudkom uznal obžalovanú Z. R. vinnou z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že
dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX h. v obci H., okres H., na ulici P. mieru, na parkovisku pred predajňou Y. M., od presne nezisteného času, bez príslušného oprávnenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu v oranžovej škatuľke v tvare vajička a v plastovej škatuľke sušené rastliny rodu „Cannabis“ tzv. „Marihuanu“, s celkovou hmotnosťou 284 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 4,6% hmotnostného, obsahujúce 13 mg THC, pričom toto množstvo zodpovedá 1 bežnej jednotlivej dávke drogy, pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok, a zároveň neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu v dvoch plastových vreckách s tlakovým uzáverom kryštalický materiál - metamfetamín o celkovej hmotnosti 311 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 53,1% hmotnostného, čo predstavuje 165 mg absolútneho metamfetamínu, pričom toto množstvo zodpovedá minimálne 4 bežných jednotlivých dávok tejto drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a tieto látky neoprávnene prechovávala až do XX.XX h. dňa XX.XX.XXXX, kedy predmetné veci po výzve príslušníka Obvodného oddelenia PZ Topoľčany dobrovoľne vydala pre účely trestného stíhania v zmysle § 89a ods. 1) Trestného poriadku.

Za to obžalovanej uložil podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon uloženého trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 12 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, prostredníctvom obhajcu, podala ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaná, proti výrokom o vine a treste. V rámci jeho dôvodov, v zápisnici o hlavnom pojednávaní obhajca namietal, že v prípade sušenej rastliny Cannabis množstvo 284 mg z celkovej hmotnosti tejto sušenej rastliny nezodpovedá právnomu posúdeniu 1 bežnej jednotlivej dávky drogy, pretože nejde ani o jednu cigaretu tabakového výrobku v množstve 500 mg, teda vo vzťahu k posúdeniu látky tetrahydrokanabinol skutok nie je trestným činom. Ohľadne zaistenej látky metamfetamín o celkovej hmotnosti 311 mg došlo k nesprávnej kvalifikácii vo vzťahu k 4 bežným dávkam drogy, nakoľko je to hraničiaci hodnota a 3 obvykle bežné dávky sú o celkovej hmotnosti 300 mg, čo bolo posudzované v neprospech obžalovanej.

V písomných dôvodoch odvolania, prostredníctvom obhajcu ďalej namietala nezákonnosť napadnutého rozsudku, keď sa súd I. stupňa nevysporiadal s právnym názorom odvolacieho súdu uvedenom v jeho uznesení zo dňa 12.10.2022, sp. zn. 1To/89/2022. Súd I. stupňa výlučne zisťoval, či má povolenie ministerstva zdravotníctva nakladať s omamnými a psychotropnými látkami, vyžiadal potvrdenie, avšak sa nevysporiadal s posúdením skutku v súlade s obžalovacou zásadou ani s posudzovaním rozsahu činu s poukazom na judikát R 22/2019 a bol porušený materiálny korektív. Uviedla, že služobný zákrok nebol vykonaný v súlade so zákonom o policajnom zbore ani s Trestným poriadkom, veci vydala nie po výzve príslušníka PZ, ale dobrovoľne, bez výzvy kohokoľvek a bez náležitého zákonného poučenia o svojich právach. Príslušníci PZ zastavili vozidlo výlučne z dôvodu zákazu vychádzania počas COVID opatrení, nemali podozrenie z páchania trestnej činnosti ani že by mala u seba drogy. Nebola podozrivou osobou zo spáchania trestného činu, maximálne len z priestupku k zákazu vychádzania. Svedkovia ako príslušníci PZ nemohli vykonať služobný zákrok k zaisteniu drog, ak predtým neexistovalo žiadne podozrenie z ich prechovávaní u nej, spôsobom bez riadneho a včasného poučenia k sebaobviňovaniu. Nepostupovali podľa zákona o Policajnom zbore, neinformovali OČTK-vyšetrovateľa ani prokurátora o podozrení zo spáchania trestného činu podľa § 171 Tr. zák., služobný zákrok ani dôkazy ním získané nemožno považovať za zákonné. Pred samotným úkonom oboznámenia dôvodu na zastavení vozidla nebola poučená o svojich právach podľa Tr. por., najmä ohľadne sebaobviňovania resp. sebakriminalizácie, preto konkrétne vydané veci, jej výsluch pred vznesením obvinenia a ďalšie dôkazy vykonané v prípravnom konaní sú nezákonné, bolo porušené právo na jej obhajobu. Namietala procesný postup súdu I. stupňa, ktorý na hlavnom pojednávaní čítal úradný záznam príslušníkov PZ, ktorý podľa ustálenej judikatúry nemožno ako dôkaz vyhodnocovať a prihliadať naň ako na listinný dôkaz, ale má povahu informácie. Tiež namietala rozpory vo výpovediach oboch svedkov - policajtov, najmä svedka O. neboli na hlavnom pojednávaní odstránené a tento potvrdil, že so zápisnicou o vydaní veci sa manipulovalo, bola spísaná na stanici PZ, pričom mala byť spísaná v H.. Aj svedok B. potvrdil, že na mieste nespisovali nič, až na stanici mala podpisovať poučenia, svedkovia nevykonali test na ich podozrenie, ktoré nadobudli pri jej správaní, avšak v spise je výsledok testu na zariadení Dräger o 22.25 hod., teda 15 minút potom, ako mala byť spísaná zápisnica o vydaní veci a obmedzená jej osobná sloboda. Je logicky nevysvetliteľné, že potom, čo má byť spísaná zápisnica o vydaní veci mala byť až následne vykonaná dychová skúška, vyše 15 minút po zaistení drogy a obmedzení osobnej slobody. Uvedené listinné dôkazy sú v rozpore s postupom, že najprv sa vykoná dychová skúška vodiča motorového vozidla, následne v prípade priznania resp. podozrenia o prechovávaní drogy malo dôjsť k poučeniu o právach a zákaze sebaobviňovania podozrivého a potom k vydaniu veci, spísaniu zápisnice o vydaní veci, zaistení osoby a jej eskortovaní na stanicu PZ, čo sa v jej prípade nestalo, pretože k poučeniu malo dôjsť až potom, čo mala vydať drogu pre svoju osobnú potrebu. Zápisnica o vydaní veci je dôkazom tzv. plodu z otráveného stromu. Vytýkala súdu I. stupňa, že nerešpektoval nález Ústavného súdu SR o zákaze sebaobviňovania. Uviedla, že je dôležité, aby policajt predtým, ako vyzve osobu na vydanie veci, túto poučil podľa § 89a Tr. por. a konal tak, aby jeho zásah neprekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného jeho služobnou činnosťou. Ďalej poukazovala na doktrínu Ústavného súdu „plodov z otráveného stromu, teda vylúčenie použitia dôkazov získaných štátnymi orgánmi nezákonným spôsobom. Napokon vyslovila názor, že na daný prípad je potrebné aplikovať § 10 ods. 2 Tr. zák., teda nejde o prečin, pretože závažnosť činu je nepatrná.

Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodol sám rozsudkom a podľa § 285 písm. a) Tr. por. ju spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaná, keď dôkazy proti nej nemožno použiť z dôvodu ich nezákonnosti.

Daná trestná vec už bola predmetom odvolacieho konania, keď súd I. stupňa rozsudkom zo dňa 18.07.2002, sp. zn. 1T/28/2022 výrokom pod bodom 1) podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovanú Z. R. spod časti obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 11.04.2022 sp. zn. Pv 163/21/4406 pre skutok v nej právne kvalifikovaný ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. v znení zák. č. 357/2021 Z.z., ktorého sa mala dopustiť tak, že :

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX h. v obci H., okres H., na ulici P. mieru, na parkovisku pred predajňou Y. M., od presne nezisteného času neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu v oranžovej škatuľke v tvare vajíčka a v plastovej škatuľke sušené rastliny rodu „Cannabis“ tzv. „Marihuanu“, s celkovou hmotnosťou 284 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 4,6% hmotnostných, čo predstavuje 13 mg THC, t.j. 1 bežná jednotlivá dávka drogy, pričom táto látka je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok a túto látku neoprávnene prechovávala až do XX.XX h. dňa XX.XX.XXXX, kedy predmetné veci po výzve príslušníka Obvodného oddelenia PZ Topoľčany dobrovoľne vydala pre účely trestného stíhania v zmysle § 89a ods. 1 Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom.

Zároveň súd I. stupňa rovnakým rozsudkom, výrokom pod bodom 2) v časti obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 11.04.2022 sp. zn. Pv 163/21/4406 pre skutok v nej právne kvalifikovaný ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. v znení zák. č. 357/2021 Z.z. obžalovanú uznal vinnou z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 3 Tr. zák. v znení zák. č. 105/2022 Z.z. na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX h. v obci H., okres H., na ulici P.N., na parkovisku pred predajňou Y. M., od presne nezisteného času neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu v dvoch plastových vreckách s tlakovým uzáverom kryštalický materiál - metamfetamín o celkovej hmotnosti 311 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 53,1% hmotnostného, čo predstavuje 165 mg absolútneho metamfetamínu, t.j. 4 až 17 bežných jednotlivých dávok tejto drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a túto látku neoprávnene prechovávala až do XX.XX h. dňa XX.XX.XXXX, kedy predmetné veci po výzve príslušníka Obvodného oddelenia PZ Topoľčany dobrovoľne vydala pre účely trestného stíhania v zmysle § 89a ods. 1 Trestného poriadku.

Za to súd I. stupňa obžalovanej uložil podľa § 171 ods. 3 Tr. zák. v znení zák. č. 105/2022 Z.z., zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 12 mesiacov.

Krajský súd v Nitre na podklade odvolaní prokurátora podaného v neprospech obžalovanej i odvolania obžalovanej uznesením zo dňa 12.10.2022, sp. zn. 1To/89/2022 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. zrušil rozsudok súdu I. stupňa a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súdu I. stupňa uložil opätovne starostlivo vyhodnotiť dôkazy získané zákonným spôsobom v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por., zákonne a spravodlivo rozhodnúť o podanej obžalobe ako celku jedným výrokom, precizovať skutok a v prípade jeho úpravy vyhodnotiť, či sa jedná o prípad podľa § 135 ods. 1 Tr. zák. alebo podľa § 135 ods. 2 Tr. zák., ustáliť k tomu právnu kvalifikáciu skutku, svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby výrok o vine, vrátane právnej vety i jeho odôvodnenie boli v jednom súlade a napokon sa dôsledne vysporiadať aj s dôvodmi uvedenými v oboch podaných odvolaniach. Odvolací súd poukázal i na to, že orgány činné v trestnom konaní - vyšetrovateľ a prokurátor nezisťovali, či obžalovaná má povolenie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky nakladať s omamnými a psychotropnými látkami.

Obžalovaná sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavila, z tohto dôvodu bolo vykonané v jej neprítomnosti.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí trval na podanom odvolaní. Napadnutý rozsudok hodnotil ako nezákonný, nesúladný s právnymi názormi odvolacieho súdu uvedeným v jeho zrušujúcom uznesení

z 12.10.2022. Mal za to, že stále tu existujú pochybnosti o vine obžalovanej a preto v súlade so zásadou in dubio pro reo je potrebné obžalovanú spod obžaloby tak, ako bola podaná, oslobodiť.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav aj správne právne posúdil. Obžalovanej uložil trest, ktorý z hľadiska druhu aj výmery je uložený v súlade so zákonom a preto odvolanie obžalovanej nepovažuje za dôvodné. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 317 Tr. por., na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovanou, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Prihliadal aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pretože by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovanej bol odvolací súd limitovaný zásadou reformatio in peius, pričom zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa vyššie citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutého rozsudku

- nedošlo k podstatným procesným chybám charakteru porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Tr. por.,
- dokazovanie bolo vykonané za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovanej a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,
- bolo zachované právo obžalovanej na obhajobu,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa uviedol dostatočné právne úvahy, ktorými sa riadil pri zistení a ustálení skutkového stavu, hodnotení dôkazov, právnej kvalifikácie žalovaného skutku i pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu vykonané dôkazy spoľahlivo preukazujú skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku i jeho spáchanie obžalovanou, ktorá ním naplnila všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., pretože neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu omamnú a psychotropnú látku vo väčšom rozsahu. Súd I. stupňa však nebol celkom dôsledný. I keď právna kvalifikácia spočívajúca v pomenovaní predmetného prečinu je správna, v tzv. právnej vete opätovne absentuje vyjadrenie väčšieho rozsahu omamných a psychotropných látok, ktoré obžalovaná neoprávnene prechovávala pre svoju vlastnú potrebu. Súd I. stupňa nekriticky prevzal daný nedostatok z podanej obžaloby, i keď v danom smere výrok o vine správne odôvodnil, poukazujúc na ustanovenie § 135 ods. 2 Tr. zák.

Obhajoba obžalovanej prezentovaná v odvolacom konaní bola opakovaním jej obhajobných argumentov uplatnených v konaní pred súdom I. stupňa, s ktorými sa tento zákonným spôsobom vysporiadal v rámci právnych úvah v odôvodnení napadnutého rozsudku. Aj odvolací súd mal za to, že skutkový stav ustálený súdom I. stupňa zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, s výnimkou obsahu úradného záznamu hliadky Policajného zboru zo dňa 14.04.2021 na čl. 67 spisu, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prečítaný postupom podľa § 269 Tr. por.

Odvolací súd prisvedčuje odvolateľke, že úradný záznam vypracovaný príslušníkmi PZ pred začatím trestného stíhania nemôže slúžiť ako dôkaz v konaní pred súdom. Účelom predmetného úradného záznamu je popísať postup polície pri overovaní informácie o tom, že mal byť alebo mohol byť spáchaný trestný čin, popísať postup polície pri realizovaní oprávnení podľa zákona o policajnom zbore. Jedná sa o dokument operatívneho postupu polície pred začatím trestného konania. Naviac je zrejmé, že prokurátor podanú obžalobu neopieral o predmetný úradný záznam ani tento nenavrhol vykonať ako dôkaz na hlavnom pojednávaní, avšak napokon na hlavnom pojednávaní nevzniesol žiadne námietky k postupu súdu I. stupňa podľa § 269 Tr. por. vo vzťahu k tomuto úradnému záznamu. Z týchto dôvodov odvolací súd na úradný záznam zo dňa 14.04.2021 na čl. 67 pri hodnotení dôkazov získaných zákonným spôsobom ako na dôkaz neprihliadal.

Ako správne uviedol súd I. stupňa, obžalovaná napriek tomu, že spáchanie skutku popierala, bola usvedčovaná vykonanými priamymi ako aj nepriamymi dôkazmi, a to primárne výpoveďami F. B. a O.X.

v procesnom postavení svedkov, ktorých výsluchy boli vykonané v súlade so zásadou kontradiktórnosti. Obaja svedkovia vypovedali o okolnostiach zastavenia osobného motorového vozidla, ktoré viedla obžalovaná v čase prijatých opatrení vlády v súvislosti s ochorením COVID 19, teda v čase platnosti zákazu vychádzania. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že vozidlo vedené obžalovanou bolo zastavené a kontrolované vzhľadom na podozrenie zo spáchania priestupku. Obžalovaná bola pri kontrole nervózna a sama uviedla policajnej hliadke, že má pri sebe „drogy“, na čo bola poučená o tom, že drogy nie je povinná vydať, pričom obžalovaná drogy, ktoré pri sebe prechovávala v motorovom vozidle, dobrovoľne vydala. Zápisnica o vydaní veci bola spísaná na danom mieste o 22.11 hod. Bola vykonaná lustrácia osoby, oznámené operačnému dôstojníkovi obmedzenie osobnej slobody obžalovanej, jej predvedenie na Obvodné oddelenie PZ a informovanie povereného príslušníka, ktorému bola obžalovaná odovzdaná po spísaní úradného záznamu a príslušnej administratívy.

Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by došlo k manipulovaniu so zaistenými vecami ani že by boli dôkazy získané nezákonným spôsobom. Obžalovaná zápisnicu o vydaní veci vlastnoručne podpísala a rovnako tak aj poučenie podozrivej osoby podľa § 85 ods. 2 Tr. por. v čase o 22.11 hod. dňa XX.XX.XXXX, v zmysle ktorého bola poučená o 22.10 hod. Svedkyňa V. O. potvrdila, že obžalovaná bola po predvedení na Obvodné oddelenie PZ Topoľčany poučená o svojich právach pred výsluchom zadržanej podozrivej, vrátane práva na obhajobu. Nežiadala vyzrozumieť svojho príbuzného ani obhajcu. Ani odvolací súd nezistil žiadne dôvody na spochybnenie pravdivosti tvrdení svedkov za stavu, že obhajoba obžalovanej nebola podporená žiadnymi inými skutočnosťami ani dôkazmi.

Na podklade záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava súd I. stupňa správne ustálil, že obžalovanou vydané látky sú 1 bežnou jednotlivou dávkou drogy marihuana (Cannabis) a minimálne 4 bežné jednotlivé dávky metamfetamínu (pervitínu), kde bolo postupované v zmysle zásady in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech, keďže rozsah zaisteného metamfetamínu bol KEÚ PZ určený na minimálne 4 až maximálne 17 bežných jednotlivých dávok. Pokiaľ obžalovaná namietala právne posúdenie zaistených látok poukazujúc na rozhodnutie č. 22/2019 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, k tomuto odvolací súd uvádza, že rozhodnutia iných všeobecných súdov v oblasti stanovenia rozsahu drogovej trestnej činnosti na základe hmotnostného kritéria, najmä stanovenie hmotnosti jednej jednotlivé dávky drogy v prípade marihuany 500 mg a metamfetamínu (pervitínu) 100 mg nie sú podložené žiadnymi odbornými informáciami ani skúsenosťami z drogovej činnosti, preto nie sú pre súd v posudzovanej veci pri hodnotení vykonaných dôkazov právne záväzné. Súčasne bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaná nemala povolenie ministerstva zdravotníctva nakladať s omamnými a psychotropnými látkami.

Pokiaľ ide o výsledok dychovej skúšky vykonanej u obžalovanej v čase o XX.XX hod. dňa XX.XX.XXXX, táto bola vykonaná po obmedzení osobnej slobody obžalovanej, s negatívnym výsledkom a nemá vplyv na trestnosť činu obžalovanej.

Keďže súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v rámci právnych úvah v otázke viny posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, súčasne sa vysporiadal i s obhajobou obžalovanej prezentovanou na hlavnom pojednávaní, ktorú v odvolacom konaní len zopakovala, odvolací súd tieto právne úvahy a závery súdu I. stupňa nepovažuje za potrebné ďalej zmeniť či doplniť a ako na vecne správne a zákonné na ne v ďalšom len poukazuje.

Odvolací súd sa nestotožnil s právnou argumentáciou obžalovanej ohľadne aplikácie § 10 ods. 2 Tr. zák., pretože vzhľadom na spôsob vykonania činu, keď neoprávnene prechovávala nielen marihuanu ale aj pervitín, a to vo väčšom rozsahu (spolu 5 jednotlivých bežných dávok drogy), okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný - počas obmedzení prijatých v súvislosti s ochorením COVID-19, v čase platného zákazu vychádzania, ktorý nerešpektovala, mieru jej zavinenia a pohnútku, mal za to, že v danom posudzovanom prípade závažnosť činu je vyššia ako nepatrná.

Pri ukladaní trestu obžalovanej súd I. stupňa prihliadol na všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnúť tak pri určovaní druhu trestu ako aj jeho výmery (§ 34 Tr. zák.). Osobu obžalovanej hodnotil vo všetkých súvislostiach, z hľadiska závažnosti spáchaného činu pre spoločnosť, dôsledne sa zaoberajúc rozborom jej osobnosti vo vzťahu ku všetkým kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania trestu a jeho výmery. Z právnych úvah uvedených na stranách 15 a 16 napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd I. stupňa sa zaoberal osobu obžalovanej z hľadiska zisťovania jej pomerov i možností jej nápravy a prevýchovy, zohľadniac, že sa počas trestného konania podrobila psychoterapii.

Súd I. stupňa správne zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že obžalovaná pred spáchaním trestného činu viedla riadny život a súčasne nezistil žiadnu z priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák. Správne preto obžalovanej ukladal trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., za prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností, keď v rámci základnej sadzby odňatia slobody až 5 rokov znížil jej hornú hranicu o jednu tretinu a ukladal trest v upravenej sadzbe až 3 roky a 4 mesiace (až 40 mesiacov). Trest odňatia slobody uložený obžalovanej v konečnej výmere 6 mesiacov odvolací súd považuje za primeraný, pri dolnej hranici sadzby. Vzhľadom na osobu obžalovanej, ktorá nebola doposiaľ súdne trestaná, jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije, súčasne vzhľadom na okolnosti prípadu, aj odvolací súd mal dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Psychoterapia, ktorej sa obžalovaná dobrovoľne podrobila, má potenciál prispieť k tomu, aby sa napravila a viedla riadny život. Pokiaľ ide o skúšobnú dobu určenú súdom I. stupňa na 12 mesiacov (1 rok), aj táto je podľa názoru odvolacieho súdu primeraná.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

K právnym úvahám súdu I. stupňa vo vzťahu k trestnosti činu považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že neskorší zákon č. 105/2022 Z.z., účinný od 01.05.2022 nebol pre obžalovanú priaznivejší i z toho pohľadu, že protiprávne konanie obžalovanej by bolo potrebné v znení neskoršie účinného Trestného zákona právne posúdiť ako dva trestné činy, a to podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k neoprávnenému prechovávaní omamnej látky rastliny rodu Cannabis a podľa § 171 ods. 4 Tr. zák. vo vzťahu k neoprávnenému prechovávaní metamfetamínu vo väčšom rozsahu, pričom podľa zákona účinného v čase spáchania činu protiprávne konanie obžalovanej možno kvalifikovať ako jeden trestný čin s upravenou trestnou sadzbou až 3 roky a 4 mesiace. V zmysle neskor účinného Trestného zákona by následne bolo potrebné u obžalovanej prihliadať aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. - spáchala viac trestných činov a teda trest by bol ukladaný v rámci trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. až 5 rokov.

Z týchto dôvodov, nezistiac žiadne skutočnosti v prospech obžalovanej, odvolací súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.